

Ապագան Ամերիկայի համար և 2020 թվականի հուլիսի 18-ը — Թիվ հինգ

Դրոշակը

Jeff Pippenger
2023-09-21

Ով աշխարհի բոլոր բնակիչներն էլ և երկրի վրա բնակվողներն էլ, տեսե՛ք, երբ նա լեռների վրա դրոշ բարձրացնի, և երբ փող փչի, լսե՛ք: Եսայիա 18:3.

Եղիայի կողմից ներկայացված պատգամաբերը, որ հռչակում է Մովսեսով ներկայացված լուրը, փողոցներում սպանվում է այն գազանի կողմից, որ ելնում է անդունդից: Այն բանից հետո, երբ մի ժամանակահատվածի ընթացքում ոտնակոխ են լինում Մովսեսի «անեծքով», այսինքն՝ Ղևտականք քսանվեցի «ցրմամբ» ներկայացված կերպով, Սուրբ Հոգին Աստծո Խոսքի միջոցով մտնում է նրանց մեռած մարմինների մեջ: Այնուհետև նրանք ոտքի են կանգնում և ապա վեր են համբարձվում երկինք: Երկնքում ներկայացված լուրը երեք հրեշտակների հավիտենական ավետարանն է:

Եվ տեսա մի ուրիշ հրեշտակ, որ թռչում էր երկնքի մեջտեղում՝ ունենալով հավիտենական ավետարանը, որպեսզի քարոզի երկրի վրա բնակվողներին, և ամեն ազգի, և ցեղի, և լեզվի, և ժողովրդի: Հայտնություն 14:6.

Նախքան Եղիան և Մովսեսը երկինք համբարձվեն, նրանք նախ պիտի կանգնեն իրենց ոտքերի վրա:

Եվ երեք օր ու կես անց Աստծուց եկող կյանքի Հոգին մտավ նրանց մեջ, և նրանք կանգնեցին իրենց ոտքերի վրա. և մեծ ահ ընկավ նրանց տեսնողների վրա: Եվ նրանք լսեցին երկնքից մի բարձր ձայն, որ ասում էր նրանց. «Ելե՛ք այստեղ»: Եվ նրանք ամպի մեջ վեր ելան դեպի երկինք, և նրանց թշնամիները տեսան նրանց: Հայտնություն 11:11, 12.

Ամեն մարգարե համաձայն է մյուս մարգարեների հետ, և նրանք բոլորը համախմբվում են Հայտնության գրքում: Եզեկիելի գիրքը սովորեցնում է, որ երբ Հոգին մտնում է մարդկանց մեջ, նրանք կանգնում են իրենց ոտքերի վրա:

Եվ ասաց ինձ. «Մարդո՛ւ որդի, ոտքի՛ կանգնիր, և ես պիտի խոսեմ քեզ հետ»: Եվ երբ նա խոսեց ինձ հետ, հոգին մտավ իմ մեջ ու կանգնեցրեց ինձ ոտքերիս վրա, և ես լսեցի նրան, որ խոսում էր ինձ հետ: Եզեկիել 2:1, 2.

Եզեկիելը ներկայացնում է «վերջին օրերում» գտնվող Աստծու ժողովրդին, որոնք մեռած են, սակայն լսում են Աստծու ձայնը, և Աստծու Խոսքի ընդունումը բերում է Սուրբ Հոգու ներկայությունը, և ապա նրանք կանգնում են իրենց ոտքերի վրա: Հայտնության գրքում նրանք, ովքեր սպանվել են և թողնվել փողոցում՝ հազար երկու հարյուր վաթսույն խորհրդանշական օր ոտնակոխ լինելու համար, նույնպես լսում են Աստծու Խոսքը, որը Սուրբ Հոգին հաղորդում է նրանց սրտերին ու մտքերին, և նրանք կանգնում են իրենց

նոտքերի վրա: Եզեկիելը մեզ հայտնում է, թե որն է այն Աստծու Խոսքը, որ նրանք լսում են, ինչը, իր հերթին, փողոցներում մեռած ընկած՝ Մովսեսով և Եղիայով ներկայացված ամբողջ շարժումը կրկին կենդանացնում է և պատճառ դառնում, որ նրանք կանգնեն:

Տիրոջ ձեռքը ինձ վրա էր, և նա ինձ Տիրոջ Հոգով դուրս հանեց ու դրեց հովտի մեջտեղում, և այն լի էր ոսկորներով: Եվ ինձ անցկացրեց նրանց շուրջանակի, և ահա՝ չափազանց շատ էին նրանք բաց հովտի վրա, և ահա՝ շատ չորացած էին: Եվ ասաց ինձ. «Մարդո՛ւ որդի, կարո՞ղ են այս ոսկորները կենդանանալ»: Եվ ես պատասխանեցի. «Ո՛վ Տեր Աստված, դու գիտես»: Եվ դարձյալ ասաց ինձ. «Մարգարեացի՛ր այս ոսկորների վրա և ասա՝ նրանց. Ո՛վ չոր ոսկորներ, լսեցե՛ք Տիրոջ խոսքը: Այսպես է ասում Տեր Աստվածն այս ոսկորներին. Ահա, ես շունչ պիտի մտցնեմ ձեր մեջ, և դուք պիտի կենդանանաք: Եվ ձեր վրա ջիւեր պիտի դնեմ, և ձեր վրա մարմին պիտի բուսցնեմ, և ձեզ մորթով պիտի ծածկեմ, և ձեր մեջ շունչ պիտի դնեմ, և դուք պիտի կենդանանաք. և պիտի իմանաք, որ ես եմ Տերը»: Եվ ես մարգարեացա, ինչպես ինձ պատվիրվել էր. և մինչ ես մարգարեանում էի, մի ձայն եղավ, և ահա՝ մի դրոշմուն, և ոսկորները մոտեցան իրար, յուրաքանչյուր ոսկոր՝ իր ոսկորին: Եվ երբ ես դիտում էի, ահա՝ ջիւեր ելան նրանց վրա, և մարմին բարձրացավ նրանց վրա, և մորթը նրանց ծածկեց վերևից. բայց շունչ չկար նրանց մեջ: Այն ժամանակ ասաց ինձ. «Մարգարեացի՛ր քամուն, մարգարեացի՛ր, մարդո՛ւ որդի, և ասա՝ քամուն. Այսպես է ասում Տեր Աստվածը. Ե՛կ չորս քամիներից, ո՛վ շունչ, և փչի՛ր այս սպանվածների վրա, որպեսզի կենդանանան»: Եվ ես մարգարեացա, ինչպես նա ինձ պատվիրել էր, և շունչը մտավ նրանց մեջ, և նրանք կենդանացան ու կանգնեցին իրենց ոտքերի վրա՝ չափազանց մեծ գորք: Այն ժամանակ ասաց ինձ. «Մարդո՛ւ որդի, այս ոսկորները Իսրայելի ամբողջ տունն են. ահա, նրանք ասում են. “Մեր ոսկորները չորացել են, և մեր հույսը կորել է. մենք կտրված ենք մեր բաժիններից”: Ուստի մարգարեացի՛ր և ասա՝ նրանց. Այսպես է ասում Տեր Աստվածը. Ահա, ո՛վ իմ ժողովուրդ, ես պիտի բացեմ ձեր գերեզմանները և ձեզ ձեր գերեզմաններից պիտի դուրս բերեմ, և ձեզ պիտի մտցնեմ Իսրայելի երկիրը: Եվ պիտի իմանաք, որ ես եմ Տերը, երբ բացեմ ձեր գերեզմանները, ո՛վ իմ ժողովուրդ, և ձեզ ձեր գերեզմաններից դուրս բերեմ, և իմ Հոգին ձեր մեջ դնեմ, և դուք պիտի կենդանանաք, և ձեզ պիտի հաստատեմ ձեր երկրում. այն ժամանակ պիտի իմանաք, որ ես՝ Տերս, ասել եմ և կատարել եմ»,— ասում է Տերը: Եզեկիել 37:1–14.

Դանիելն ու Հովհաննեսը ներկայացնում են Աստծու հարյուր քառասունչորս հազարը «վերջին օրերում», որոնք խորհրդանշաբար սպանվել և հարություն են առել: Հովհաննեսը՝ եռացող յուղի մեջ, Դանիելը՝ առյուծների գուբում: Այն շարժումը, որ իր լաոդիկյան մոր ծնունդն էր, խորհրդանշաբար սպանվում է և այնուհետև հարություն առնում, այսպիսով դառնալով յոթից եղած ութերորդը: Սա վեցերորդ եկեղեցու հարությունն է, որը Փիլադելֆիան էր և դառնում է ութերորդը, թեև այն եկեղեցի չէ, այլ շարժում: Մի ժամանակաշրջանի ավարտին, որի ընթացքում նրանք մնում են անթաղ, որպեսզի ոտնակոխ լինեն նրանց մահը տոնողների կողմից, նրանք կանգնում են իրենց ոտքերի վրա՝ որպես հզոր բանակ: Նրանք ոտքի են կանգնում, որովհետև լսում են պատգամ Աստծու Խոսքից: Ցանկացած դիակ, որ ավելի քան երեք տարի ընկած է եղել փողոցում, այնպես է քայքայվել, որ նրանից կմնային միայն ոսկորները:

«Չոր ոսկորների վրա հարկ է, որ Աստծո Սուրբ Հոգին շնչի, որպեսզի նրանք գործի անցնեն՝ ինչպես մեռելներից հարություն առնելով»: Bible Training School, December 1, 1903.

Մեզանից պահանջվում է մասնակցել ինքներս մեզ հարություն տալու գործին: Մենք դա անում ենք՝ կարդալով, լսելով և պահելով այն բաները, որ գրված են:

«Մեզանում ճշմարիտ աստվածապաշտության վերածնունդը մեր բոլոր կարիքներից ամենամեծն ու ամենահրատապն է: Դրան ձգտելը պետք է լինի մեր առաջին գործը»: Selected Messages, գիրք 1, 121.

Մարգարեական «Խոսքը», որ Լաոդիկեական փորձառությունից դեպի Փիլադելփիական փորձառություն այս հարությունը ծնում է, բխում է Դանիելի և Հայտնության գրքերում գտնվող պատգամից:

«Երբ Դանիելի և Հայտնության գրքերը ավելի լավ հասկացվեն, հավատացյալները կունենան ամբողջովին այլ կրոնական փորձառություն»: Testimonies to Ministers, 112–114.

Լաոդիկեի օրինականապաշտ կրոնի փորձառությունը փոխվում է կենսատու պատգամով: Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության պատգամը Նրա արարիչ գործության պատգամն է, որը, անշուշտ, Աստծո գործությունն է դեպի փրկություն յուրաքանչյուր հավատացողի համար:

«Ի՛նչ գործություն պետք է ունենանք Աստծուց, որպեսզի սառցե սրտերը, ունենալով միայն օրինական կրոն, տեսնեն իրենց համար նախատեսված առավել բարիքները՝ Քրիստոսը և Նրա արդարությունը: Կյանք պարզևս պատգամ էր հարկավոր, որպեսզի կյանք տրվեր չոր ոսկորներին»: Manuscript Releases, հատոր 12, 205.

Օրինապաշտ կրոնը հավատարաց կրոն է, ինչպես ներկայացված է Ադվենտիզմի՝ 1863 թվականից սկսած և այնուհետև հիմքերից հեռանալով:

«Վայր եմ դնում իմ գրիչը և աղոթքով բարձրացնում եմ իմ հոգին, որպեսզի Տերը շունչ տա Իր հետընթաց ապրած ժողովրդին, որ չոր ոսկորների պես է, որպեսզի նրանք ապրեն»: General Conference Bulletin, February 4, 1893.

Հիսուսը Հայտնության գրքում «հավատարիմ վկան» է:

Եվ գրի՛ր Լաոդիկեցիների եկեղեցու հրեշտակին. Այսպես է ասում Ամենը, հավատարիմ և ճշմարիտ վկան, Աստծու արարածագործության սկիզբը: Հայտնություն 3:14:

Քույր Ուայթը հայտնում է մեզ, որ հենց Հիսուսն է այն «հավատարիմ վկան», որ Լաոդիկեցիներին, որոնք մեռած են հանցանքների և մեղքի մեջ, ներկայացնում է «ուղիղ վկայություն», և որ, ինչպես մեռած չոր ոսկորների հովտին ուղղված պատգամի դեպքում, այդ պատգամը ցնցում է առաջ բերում:

«Ես հարցրի իմ տեսած ցնցման նշանակությունը, և ինձ ցույց տրվեց, որ այն պիտի պատճառվեր այն ուղիղ վկայությամբ, որ առաջ է բերվում Լաոդիկեցիներին ուղղված Ճշմարիտ Վկայի խորհրդով: Սա իր ազդեցությունը պիտի գործի այն ընդունողի սրտի վրա և պիտի մղի նրան բարձրացնել չափանիշը և հորդեցնել ուղիղ ճշմարտությունը: Ոմանք չեն հանդուրժի այս ուղիղ վկայությունը: Նրանք պիտի ելնեն դրա դեմ, և հենց սա էլ պիտի պատճառի ցնցում Աստծո ժողովրդի մեջ:»

«Ես տեսա, որ Ճշմարիտ Վկայի վկայությանը կեսով անգամ ուշադրություն չի դարձվել: Այն հանդիսավոր վկայությունը, որից կախված է եկեղեցու ճակատագիրը, թեթևամտորեն է գնահատվել, եթե ոչ ամբողջովին անտեսվել: Այս վկայությունը պետք է խոր ապաշխարություն առաջացնի. բոլոր նրանք, ովքեր ճշմարտապես ընդունեն այն, կհնազանդվեն դրան և կմաքրվեն»:

«Ասաց հրեշտակը. «Լուր արի՛ր»: Շուտով ես լսեցի մի ձայն, որ նման էր բազմաթիվ երաժշտական գործիքների՝ բոլորն էլ հնչելով կատարյալ ներդաշնակությամբ, քաղցր ու համահունչ: Այն գերազանցում էր այն ամեն երաժշտությունը, որ երբևէ լսել էի՝ ասես լի լինելով ողորմությամբ, կարեկցանքով և վեհացնող, սուրբ ուրախությամբ: Այն ցնցում էր իմ ամբողջ էությունը: Ասաց հրեշտակը. «Նայի՛ր»: Այնուհետև իմ ուշադրությունը դարձվեց այն խմբին, որին տեսել էի և որ ահեղորեն ցնցված էր: Ինձ ցույց տրվեցին նրանք, որոնց ես նախկինում տեսել էի հոգու տառապանքի մեջ լալիս և աղոթելիս: Նրանց շուրջը գտնվող պահապան հրեշտակների խումբը կրկնապատկվել էր, և նրանք զրահավորված էին իրենց գլխից մինչև իրենց ոտքերը: Նրանք շարժվում էին խիստ կարգապահությամբ, ինչպես զինվորների մի գորախումբ: Նրանց դեմքերը արտահայտում էին այն սաստիկ պայքարը, որ կրել էին, այն տանջալից մաքառումը, որի միջով անցել էին: Սակայն նրանց դիմագծերը, որ դրոշմված էին ծանր ներքին տագնապով, այժմ փայլում էին երկնքի լույսով և փառքով: Նրանք հաղթանակ էին տարել, և դա նրանց մեջ արթնացրել էր ամենախոր երախտագիտությունն ու սուրբ, նվիրական ուրախությունը:»

«Այս խմբի թվաքանակը պակասել էր: Ոմանք սասանվել էին ու ճանապարհին թողնվել: Անփութներն ու անտարբերները, որոնք չէին միացել նրանց, ովքեր հաղթանակն ու փրկությունն այնքան բարձր էին գնահատում, որ դրա համար հաստատակամորեն աղերսում ու հոգեվարքի մեջ էին մտնում, չստացան այն, և նրանք խավարի մեջ թողնվեցին, իսկ նրանց տեղերն անմիջապես լցվեցին ուրիշներով, որոնք բռնում էին ճշմարտությունից և մտնում շարքերը: Չար հրեշտակները դեռևս սեղմվում էին նրանց շուրջը, սակայն ոչ մի իշխանություն չէին կարող ունենալ նրանց վրա:»

«Ես լսեցի, թե ինչպես զրահավորվածները մեծ զորությամբ հոչակում էին ճշմարտությունը: Դա ազդեցություն ունեցավ: Շատերը կապված էին եղել. ոմանք կանայք՝ իրենց ամուսինների կողմից, և ոմանք երեխաներ՝ իրենց ծնողների կողմից: Այն ազնիվ սրտով մարդիկ, որոնց արգելված էր եղել լսել ճշմարտությունը, այժմ անհամբերությամբ ամուր բռնեցին այն: Նրանց բոլոր վախերը իրենց հարազատների հանդեպ վերացել էին, և միայն ճշմարտությունն էր նրանց համար

բարձրացված: Նրանք սոված և ծարավ էին ճշմարտության համար. այն կյանքից ավելի սիրելի և ավելի թանկարժեք էր: Ես հարցրի, թե ինչն էր պատճառել այս մեծ փոփոխությունը: Մի հրեշտակ պատասխանեց. “Դա վերջին անձրևն է, Տիրոջ ներկայությունից եկող գովացումը, երրորդ հրեշտակի բարձրաձայն աղաղակը”»: Early Writings, 270, 271.

Լատդիկիային ուղղված ուղիղ վկայությունը, որը մի խիստ ցնցումից հետո բանակ է կանգնեցնում, մեռած չոր ոսկորների հովտին ուղղված պատգամն է, և այդ ոսկորները ներկայացնում են Մովսեսի պատգամն ու Եդիա պատգամաբերին, որոնք 2020 թվականի հուլիսի 18-ին անտակ անդունդից ելած գազանի կողմից սպանվեցին փողոցում:

«Մեր եկեղեցիներին և հաստատություններին պետք է ուղղակի վկայություն տրվի՝ քնածներին արթնացնելու համար»:

«Երբ Տիրոջ խոսքը հավատքով ընդունվում և հնազանդությամբ կատարվում է, հաստատուն առաջընթաց կգրանցվի: Այժմ տեսնենք մեր մեծ կարիքը: Տերը չի կարող մեզ գործածել, մինչև որ շունչ չտա չոր ոսկորներին: Ես լսեցի ասված խոսքերը. «Առանց Աստծո Հոգու խոր ներգործության սրտի վրա, առանց Նրա կենսատու ազդեցության, ճշմարտությունը դառնում է մեռյալ տառ»»: Review and Herald, November 18, 1902.

Մենք ցույց ենք տվել, որ այն չորս սահմանաքարերը, որոնք ներկայացնում են յոթ որոտների պատմությունը, ներկայացված են յուրաքանչյուր բարեփոխչական գծում: Դրա հետ կապված է այն փաստը, որ յուրաքանչյուր բարեփոխչական գծում այդ չորս սահմանաքարերից յուրաքանչյուրը ներկայացնում է նույն մարգարեական թեման: Մովսեսի դեպքում այն թեման, որ յուրաքանչյուր այդ չորս սահմանաքարերում նախապատկերում էր յոթ որոտները, ուխտն էր ընտրյալ ժողովրդի հետ: Դավթի դեպքում դա Աստծո տապանակն էր: Քրիստոսի դեպքում՝ մահը և հարությունը: Միլլենարականների դեպքում՝ օրը մեկ տարվա սկզբունքը:

Future for America-ի դեպքում՝ դա իսլամն է: Իսլամը՝ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Կրկին իսլամը՝ 2020 թվականի հուլիսի 18-ին՝ ձախողված կանխասացությամբ, առաջին հիասթափությամբ և հապաղման ժամանակի սկզբով: Երրորդ ճանապարհանիշը, որը ծնում է ոտքի կանգնող հզոր բանակ, չորս քամիների պատգամն է, որը ներկայացնում է իսլամը՝ Աստվածաշնչյան մարգարեության «բարկացած ձին»:

«Հրեշտակները պահում են չորս հողմերը, որոնք ներկայացված են որպես բարկացած ձի, որ ձգտում է պոկվել ու սուրալ ամբողջ երկրի երեսով՝ իր ճանապարհին կրելով կործանում և մահ:»

«Մի՞ թե պիտի ննջենք հենց հավիտենական աշխարհի իսկ եզրին: Մի՞ թե պիտի լինենք բթամիտ, սառն ու մեռած: Ո՛հ, երանի թե մեր եկեղեցիներում ունենայինք Աստծո Հոգին ու շունչը՝ փչված Իր ժողովրդի մեջ, որպեսզի նրանք կանգնեին իրենց ոտքերի վրա և ապրեին: Մենք պետք է տեսնենք, որ ճանապարհը նեղ է, և դուռը՝

անձուկ: Բայց երբ անցնում ենք անձուկ դռնով, նրա լայնությունը սահման չունի»:
Manuscript Releases, հատոր 20, 216, 217.

Եղիայի և Մովսեսի կանգնելուց անմիջապես հետո նրանք որպես նշան բարձրացվում են երկինք:

Եվ նրանք երկնքից մի մեծ ձայն լսեցին, որ նրանց ասում էր. «Ելե՛ք այստեղ»: Եվ նրանք ամպի մեջ երկինք ելան, և նրանց թշնամիները տեսան նրանց: Հայտնություն 11:12.

Մովսեսով և Եղիայով ներկայացված դրոշակին կանդրադառնանք հաջորդ հոդվածում: